

Janusz Korczak – przyjaciel dzieci

Janusz Korczak (właściwe nazwisko Henryk Goldszmit) urodził się w Warszawie, w rodzinie żydowskiej. Był:

- lekarzem,
- pedagogiem,
- wychowawcą,
- pisarzem.

Walczył o dobro, sprawiedliwość i ochronę praw dziecka.

Spośród wielu praw, o których pisał i walczył za najważniejsze uważał prawo do:

- szacunku,
- wiedzy,
- upadku,
- własności,
- tajemnicy,
- radości.

W 1912 roku założył Dom Sierot dla dzieci żydowskich, a w 1919 roku współprowadził sierociniec dla dzieci polskich mieszczańskich na Bielanach. W obu domach były przestrzegane prawa dzieci. Troszczył się o rozwój samorządności dzieci i młodzieży. Powołał Dziecięce Sądy Koleżeńskie i samorządy wychowanków. Korczakowskie prawa dziecka są aktualne do dziś. Większość z nich zrealizowano w Konwencji Praw Dziecka.

Prawa dziecka - Janusz Korczak

Niech się wreszcie każdy dowie
I rozpowie w świecie całym,
Że dziecko to także człowiek,
Tyle, że jeszcze mały.
Dlatego ludzie uczeni,
Którym za to należą się brawa,
Chcąc wielu dzieci los odmienić,
Spisali dla was mądre prawa.
Więc je na co dzień i od święta
Spróbujcie dobrze zapamiętać:

- Nikt mnie siłą nie ma prawa zmuszać do niczego,
A szczególnie do zrobienia czegoś niedobrego.
- Mogę uczyć się wszystkiego, co mnie zaciekawi
I mam prawo sam wybierać, z kim się będę bawić.

- Nikt nie może mnie poniżyć, krzywdzić, bić, wyzywać,
I każdego mogę zawsze na ratunek wzywać.
- Jeśli mama albo tata już nie mieszka z nami,
Nikt nie może mi zabronić spotkać ich czasami.
- Nikt nie może moich listów czytać bez pytania,
Mam też prawo do tajemnic i własnego zdania.
- Mogę żądać, żeby każdy uznał moje prawa,
A gdy różnię się od innych, to jest moja sprawa.

Tak się tu w wiersze poukładały,
Prawa dla dzieci na całym świecie,
Byście w potrzebie z nich korzystały
Najlepiej, jak umiecie.

Bibliografia:

J. Korczak, *Prawo dziecka do szacunku*, Rzecznik Praw Dziecka, Warszawa 2012.